

መጽሐፈ መክብብ

ሁሉም ነገር ከንቱ ነው

1 በኢየሩሳሌም የነገሠው፣ የዳዊት ልጅ፣ የሰባኪው ቃል።

²ሰባኪው፣

“ከንቱ፣ ከንቱ፣

የከንቱ ከንቱ፣

ሁሉም ነገር ከንቱ ነው” ይላል።

³ከፀሐይ በታች ከሚለፋበት ተግባር ሁሉ፣ ሰው ምን ትርፍ ያገኛል?

⁴ትውልድ ይሄዳል፣ ትውልድ ይመጣል፣ ምድር ግን ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች።

⁵ፀሐይ ትወጣለች፣ ትጠልቃለችም፣ ወደምትወጣበትም ለመመለስ ትጠጋለች።

⁶ነፋስ ወደ ደቡብ ይነፍሳል፣

ወደ ሰሜንም ይመለሳል፣

ዞሮ ዞሮ ይሄዳል፣

ዘወትርም ወደ ዑደቱ ይመለሳል።

⁷ወንዞች ሁሉ ወደ ባሕር ይፈሳሉ፣

ባሕሩ ግን ፈጽሞ አይሞላም፣

ወንዞች ወደ መጡበት ስፍራ፣

ወደዚያ እንደ ገና ይመለሳሉ።

⁸ሰው መናገር ከሚችለው በላይ፣

ነገሮች ሁሉ አድካሚ ናቸው፣

ዐይን ከማየት አይጠግብም፣

ጆሮም በመስማት አይሞላም።

⁹የነበረው ነገር እንደ ገና ይሆናል፣

የተደረገውም ተመልሶ ይደረጋል፣

ከፀሐይ በታች ምንም አዲስ ነገር የለም።

¹⁰ማንም፣ “እነሆ፣ ይህ አዲስ ነገር ነው!”

ሊል የሚችለው አንዳች ነገር አለን?

ቀድሞውኑ በዚህ የነበረ ነው፣

ከእኛ በፊት የሆነ ነው።

¹¹የቀድሞ ነገሮች መታሰቢያ የላቸውም፣

ወደ ፊት የሚመጡትም ቢሆኑ፣

ከእነርሱ በኋላ በሚተኩት፣

አይታወሱም።

ጥበብ ከንቱ ነው

¹²እኔ ሰባኪው፣ በኢየሩሳሌም የእስራኤል ንጉሥ ነበርሁ። ¹³ከሰማይ በታች የተደረገውን ሁሉ በጥበብ ለማጥናትና ለመመር መር ራሴን አተጋሁ፣ አምላክ በሰዎች ላይ የጫነው እንዴት ያለ ከባድ ሸክም ነው!

¹⁴ከፀሐይ በታች የተደረገውን ነገር ሁሉ አየሁ፣ ሁሉም ከንቱ፣ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

1:1 ቀ*12:ም41:1

:መክ7:27:12:10

1:2 መክ39:5-6:

62:9:መክ12:8:ሮሚ

8:20-21

1:3 መክ2:11:22:

3:9:5:15-16

1:4 ኢዮ 8:19

1:5 መክ19:5-6

1:7 ኢዮ 36:28

1:8 ምላ 27:20

1:9 መክ 2:12:

3:15

1:11 ዞና40:23:

መክ8:12:

መክ2:16:8:10:

9:5:15

1:12 ቀ*1መክ2:9

1:13 ዞና3:17:ኢዮ

28:3:መክ3:10

1:14 መክ2:11:17

:4:4:6:9

1:15 መክ7:13

1:16 1ነ3:12

1:17 መክ7:23:

8:16:መክ2:3:12:

7:25

1:18 መክ2:23:

12:12:ኤር45:3

2:1 ቀ*24:

መክ7:4:8:15

2:2 ምላ14:13

2:3 ቀ*24-25:መላ

9:13:ፍት3:3:መክ

1:17:3:12-13:5:18

:8:15

2:4 2ዞ.5 2:1:

8:1-6:ማጌ8:11

2:7 2ዞ.5 8:7-8

2:8 መላ3:15:

2ላመ:19:35:

1ነ9:28

2:9 1ዞ.5:29:25:

መክ1:12

¹⁵የተጣመመው ሊቃና አይችልም፣

የሌለም ነገር ሊቈጠር አይችልም።

¹⁶እኔም በልቤ፣ “እነሆ፣ ከእኔ በፊት

በኢየሩሳሌም ከገዙት ከማንኛቸውም ይልቅ

ታላቅ ሆኛለሁ፣ ጥበብም በዝቅልኛል፣ በብዙ

ጥበብና ዕውቀት ተመክሮም ዐልፌአለሁ”

አልሁ። ¹⁷ከዚያም የጥበብንና የእብደትን፣

የሞኝነትንም ነገር ለመገንዘብ ራሴን አተ

ጋሁ፣ ይህም ነፋስን እንደ መከተል መሆኔን

ተረዳሁ።

¹⁸ጥበብ ሲበዛ፣ ትካኔ ይበዛልና፣

ዕውቀት ሲጨምርም ሐዘን ይበዛል።

ምድራዊ ደስታ ከንቱ ነው

2 እኔም በልቤ፣ “መልካም የሆነውን ለ ማ ወቅ፣ በተደላ ደስታ

እፈትንገለሁ” አልሁ፣ ነገር ግን ያም ከንቱ ነበረ።

²ደግሞም፣ “ሳቅ ሞኝነት ነው፣ ተደላ ደስታስ ምን ይጠቅማል?”

አልሁ። ³አሁንም አእምሮ ሮፍ በጥበብ እየመራኝ ራሴን በወይን ጠጅ ደስ ለማሰኘት፣

ሞኝነትንም ለመያዝ ሞክርሁ፣ ሰዎች በአጭር የሕይወት ዘመናቸው ከሰማይ በታች ባለው ላይ ቢሠሩት ሊጠቅማቸው የሚችል ምን እንደ ሆነ ለማየት ፈለገሁ።

⁴ታላላቅ ነገሮችን አከናወንሁ፣ ለራሴ ቤቶችን ሠራሁ፣ ወይንንም ተከልሁ፣ ⁵አት ክልትን ተከልሁ፣ የመዝናኛ ስፍራዎችን አዘጋጀሁ፣ በእነዚህም ላይ ፍሬ የሚያፈሩ የዛፍ ዐይነቶችን ሁሉ ተከልሁባቸው፣ ፍጣራ ለመልሙ ዛፎችን ለቦይ የሚሆኑ የውሃ ማጠራቀሚያዎችን ሠራሁ።

⁷ወንድና ሴት ባሪያዎችን ገዛሁ፣ በቤቴም የተወለዱ ሌሎች ባሪያዎች ነበሩኝ።

ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከነበሩት ይልቅ ብዙ የከብት፣ የበግና የፍየል መንጋዎች ነበሩኝ።

⁸ለራሴም ብርንፍ ወር ቅን፣ የነገሥታትና የአውራጃዎችን ሀብት አካበትሁ፣ ወንድና ሴት አዝማሪዎች፣ የሰው መደሰቻ የሆኑ ቅምጦች^A ነበሩኝ።

⁹ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከነበሩት ሁሉ ይልቅ እጅግ ታላቅ ሆንሁ፣ በዚህ ሁሉ ጥበቤ ከእኔ ጋር ነበረች።

¹⁰ዐይኔ የፈለገውን ሁሉ

አልከለከልሁትም፣

ለልቤም ምድራዊ ደስታን አልነፈገሁትም።

^A1 ወይም የጥላኤ ጫፍ እንዲሁም በቀ*2 እና 12

ልቤ በሠራሁት ሁሉ ደስ አለው፤
 ይህም የድካሜ ሁሉ ዋጋ ነበረ።
 11ሆኖም እጆቼ የሠሩትን ሁሉ፤
 ለማግኘትም የደከምሁትን ድካም ሁሉ
 ሳስብ፤
 ሁሉም ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል
 ነበር፤
 ከፀሐይ በታች ምንም ትርፍ አልነበረም።
ጥበብና ሞኝነት ከንቱ ናቸው
 12ከዚያም ጥበብን፤
 እብደትንና ሞኝነትን ለመመርመር
 ሐሳቤን መለስሁ፤
 አስቀድሞ ከተደረገው በቀር፤
 ከንጉሥ በኋላ የሚመጣው ሰው ምን
 ሊያደርግ ይችላል?
 13ብርሃን ከጨለማ እንደሚበልጥ ሁሉ፤
 ጥበብም ከሞኝነት እንደሚበልጥ
 ተመለከትሁ።
 14የጠቢብ ሰው ዐይኖች ያሉት በራሱ
 ውስጥ ነው፤
 ሞኝ ግን በጨለማ ውስጥ ይራመዳል፤
 ሆኖም የሁለቱም ዕድል ፈንታ፤
 አንድ መሆኑን ተገነዘብሁ።
 15ከዚያም በልቤ፤
 “የሞኝ ዕድል ፈንታ በእኔም ላይ
 ይደርሳል፤
 ታዲያ ጠቢብ በመሆኔ ትርፌ ምንድን ነው?”
 አልሁ።
 በልቤም፤ “ይህም ደግሞ ከንቱ
 ነው” አልሁ።
 16ጠቢቡም ሰው እንደ ሞኝ ለዘላለም
 አይታወስምና፤
 በሚመጡት ዘመናት ሁለቱም ይረሳሉ።
 ለካ፤ ጠቢቡም እንደ ሞኝ መሞቱ
 አይቀርም!

ጥረት ከንቱ ነው
 17ስለዚህ ከፀሐይ በታች የሚሠራው ሥራ
 አሳዛኝ ስለ ሆነብኝ ሕይወትን ጠላሁ፤
 ይህም ሁሉ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል
 ነው። 18ከፀሐይ በታች የደከምሁበትን
 ነገር ሁሉ ጠላሁት፤ ከኋላዬ ለሚመጣው
 የግድ እተውለታለሁና። 19እርሱ ጠቢብ
 ወይም ሞኝ ይሆን እንደ ሆነ ማን ያውቃል?
 ሆኖም ከፀሐይ በታች ድካሜንና
 ችሎታዬን ባፈሰስሁበት ሥራ ሁሉ ላይ
 ባለቤት ይሆንበ ታል፤ ይህም ደግሞ ከንቱ
 ነው። 20ስለዚህ ከፀሐይ በታች በደከምሁበት
 ነገር ሁሉ ላይ ልቤ ተስፋ መቀረጥ ጀመረ፤
 21ምክንያቱም ሰው ሥራውን በጥበብ፤ በዕ
 ውቀትና በብል ጎት ሠርቶ፤ ከዚያ ያለውን
 ሁሉ ለሌላ ላልለፋበት ሰው

2፡11 መክ1፡3፡14
 2፡12 መክ1፡9፡17
 2፡13 መክ7፡11-12
 ፡19፡9፡18
 2፡14 መክ49፡10፤
 መክ3፡19፡6፡7፡2፡9
 ፡3፡11-12
 2፡15 4* 19፤
 መክ6፡8
 2፡16 መክ49፡10፤
 112፡6፡መክ1፡11
 2፡17 መክ1፡14
 2፡18 መክ39፡6፤
 49፡10
 2፡19 4* 15
 2፡22 መክ 1፡3
 2፡23 ዘፍ3፡17፤
 እ.ኤ.አ.7፡2፤ መክ1፡18
 2፡24 4* 1፡3፤እ.ኤ.አ.
 2፡10፤መክ3፡12-13
 ፡22፡5፡17-19፤
 7፡14፡9፡7-10፤ 11፡7-
 10
 2፡25 መክ1127፡2
 2፡26 እ.ኤ.አ. 9፡4፤
 27፡17፡ምሳ13፡22
 3፡1 4* 11፡17፤
 መክ8፡6
 3፡2 እ.ኤ.አ.28፡24
 3፡3 ዘ85፡17
 3፡7 አስ4፡14
 3፡9 መክ1፡3
 3፡10 መክ1፡13

ይተውለታል። ይህም ደግሞ ከንቱና
 ትልቅ ጉዳት ነው። 22ሰው ከፀሐይ በታች
 በሚደክምበት ጥረትና ልፋት ሁሉ ትርፋ
 ምንድን ነው? 23በዘመኑ ሁሉ ሥራው
 ሥቃይና ሐዘን ነው፤ በሌሊትም እንኳ ቢ
 ሆን አእምሮው አያርፍም። ይህም ደግሞ
 ከንቱ ነው።
 24ሰው ከመብላትና ከመጠጣት፤ በሥራ
 ውም ከመርካት ሌላ የሚሻለው ነገር የለ
 ውም፤ ይህም ደግሞ ከእግዚአብሔር እጅ
 እንደ ሚሰጥ አየሁ፤ 25ከእርሱ ዘንድ ካልሆነ
 ማን መብላትና መደሰት ይችላል? 26እግዚ
 አብሔር፤ ደስ ለሚያሰኘው ሰው ጥበብን፤ ዕ
 ውቀትንና ደስታን ይሰጠዋል። ለጎጠኦች
 ግን፤ እግዚአብሔርን ደስ ለሚያሰኘው
 ይተውለት ዘንድ፤ ሀብትን የመሰብሰብና የ
 ማከናወን ተግባር ይሰጠዋል። ይህም ከንተ
 ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።
ለሁሉም ጊዜ አለው
3 ለሁሉም ነገር ጊዜ አለው፤
 ከሰማይ በታች ለሚከናወነው
 ለማንኛውም ነገር ወቅት አለው፤
 2ለመወለድ ጊዜ አለው፤ ለመሞትም
 ጊዜ አለው፤
 ለመትከል ጊዜ አለው፤ ለመንቀልም
 ጊዜ አለው፤
 3ለመግደል ጊዜ አለው፤ ለማዳንም
 ጊዜ አለው፤
 ለማፍረስ ጊዜ አለው፤ ለመገንባትም
 ጊዜ አለው፤
 4ለማልቀስ ጊዜ አለው፤ ለመሳቅም
 ጊዜ አለው፤
 ለሐዘን ጊዜ አለው፤ ለጭፈራም
 ጊዜ አለው፤
 5ድንጋይ ለመጣል ጊዜ አለው፤ ድንጋይ
 ለመሰብሰብም ጊዜ አለው፤
 ለመተቃቀፍ ጊዜ አለው፤
 ለመለያየትም ጊዜ አለው፤
 6ለመፈለግ ጊዜ አለው፤ ለመተው
 ጊዜ አለው፤
 ለማስቀመጥ ጊዜ አለው፤ አውጥቶ
 ለመጣልም ጊዜ አለው፤
 7ለመቅደድ ጊዜ አለው፤ ለመስፋትም
 ጊዜ አለው፤
 ለዝምታ ጊዜ አለው፤ ለመናገርም ጊዜ
 አለው፤
 8ለመውደድ ጊዜ አለው፤ ለመጥላትም
 ጊዜ አለው፤
 ለጦርነት ጊዜ አለው፤ ለሰላምም ጊዜ
 አለው።
 9ሠራተኛ ከጥራቱ የሚያገኘው ትርፍ
 ምንድን

፡8 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም አይታወቅም

ነው? ¹⁰ሰዎች ይደክሙበት ዘንድ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ከባድ የሥራ ጫና አየሁ።
¹¹ሁሉ ንም ነገር በጊዜው ውብ አድርጎ ሠራው፤ በሰዎችም ልብ ዘላለማዊነትን አኖረ፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያደረገውን ማወቅ አይችሉም። ¹²ለሰዎች፤ በሕይወት እያሉ ደስ ከመሰኘትና መልካምን ነገር ከ ማድረግ የተሻለ ነገር እንደሌለ ዐወቅሁ።
¹³ሰው ሁሉ ይበላና ይጠጣ ዘንድ፤ በሚደክምበትም ሁሉ ርካታን ያገኘ ዘንድ ይህ የእግዚአብሔር ችሮታ ነው። ¹⁴እግዚአብሔር ያደረገው ሁሉ ለዘላለም እንደሚኖር ዐውቃለሁ፤ በእርሱ ላይ ምንም አይጨመርም፤ ከእርሱም ምንም አይቀነስም፤ ሰዎች ያከብሩት ዘንድ ይህን አደረገ።

¹⁵አሁን ያለው ከዚህ በፊት የነበረው ነው፤ ወደፊት የሚሆነውም ቀድሞ የነበረ ነው፤ እግዚአብሔርም ያለፈውን መልሶ ይሻቃል።

¹⁶ከፀሐይ በታችም ሌላ ነገር አየሁ፤ በፍርድ ቦታ ዐመፅ ነበር፤ በፍትሕ ቦታ ግፍ ነበር።

¹⁷እኔም በልቤ “ለማንኛውም ድርጊት፤ ለማንኛውም ተግባር ጊዜ ስላለው፤ እግዚአብሔር ጻድቁንና ኅጢአተኛውን ወደ ፍርድ ያመጣቸዋል” ብዬ አሰብሁ።

¹⁸እንዲሁም ብዬ አሰብሁ፤ “ሰዎች፤ እንደ እንስሳት መሆናቸውን ያዩ ዘንድ እግዚአብሔር ይፈትናቸዋል። ¹⁹የሰው ዕድል ፈንታ እንደ እንስሳት ነው፤ ሁለቱም ዕጣ ፈንታ ቸው አንድ ነው፤ አንዱ እንደሚሞት፤ ሌላውም እንዲሁ ይሞታል። ሁሉ አንድ ዐይነት እስትንፋስ አላቸው፤ ሰውም ከእንስሳ ብልጫ የለውም፤ ሁሉም ከንቱ ነው።

²⁰ሁሉም ወደ አንድ ቦታ ይሄዳሉ፤ ሁሉም ከዐፈር እንደ ሆኑ፤ ተመልሰው ወደ ዐፈር ይሄዳሉ። ²¹የሰው መንፈስ ወደ ላይ መውጣቱን፤ የእንስሳ እስትንፋስ ደግሞ ወደ ታች ወደ ምድር መውረዱን ማን ያውቃል?”

²²ስለዚህ ለሰው ዕጣ ፈንታው ስለ ሆነ፤ በሥራው ከመደሰት የተሻለ ነገር እንደ ሌለው አየሁ፤ ከእርሱ በኋላ የሚሆነውንስ ተመልሶ እንዲያይ የሚያደርገው ማን ነው?

ግፍ፣ ጥረት፣ ብቸኝነት

4 እንደ ገና ከፀሐይ በታች የሚደረገውን ግፍ ሁሉ አየሁ፤ አስተዋልሁም፤ የተገፉትን ሰዎች እንባ ተመለከትሁ፤ የሚያጽናናቸውም አልነበረም፤ ኅይል በሚገፉቸው ሰዎች እጅ ነበረ፤

3+11 ቍ1፣
 ኢዮ11:7፣
 28:23፣ ሮሜ11:33
 3+13 ዘ81 2:7:18፣
 መዝ34:12፣
 መዝ2:3:24
 3+14 ኢዮ23:15፣
 መዝ5:7:7:18፣
 8:12-13
 3+15 መዝ1:9፣
 6:10
 3+17 ቍ1፣
 ኢዮ19:29፣
 መዝ11:9:12:14
 3+18 መዝ73:22
 3+19 መዝ2:14
 3+20 ዘ6:2:7፣
 ኢዮ34:15
 3+21 መዝ12:7
 3+22 ኢዮ31:2፣
 መዝ2:24
 4+1 መዝ12:5፣
 ሰቆ1:16

የሚያጽናናቸውም አልነበረም።
²እኔም የቀድሞ ሙታን፤ ዛሬ በሕይወት ካሉት ሕያዋን ይልቅ፤ ደስተኞች እንደ ሆኑ ተናገርሁ።
³ነገር ግን ከሁለቱም ይልቅ፤ ገና ያልተወለደው፤ ከፀሐይ በታች የሚደረገውንም፤ ክፋት ያላየው ይሻላል።

⁴እንዲሁም ጥረትና የሥራ መከናወን ሁሉ ሰው በባልንጀራው ላይ ካለው ቅናት እንደሚመነጭ ተመለከትሁ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

⁵ሰነፍ እጁን አጣጥፎ ይቀመጣል፤ የገዛ ራሱንም ሥጋ ይበላል።

⁶በድካምና ነፋስን በመከተል ከሚገኝ ሁለት ዕፍኝ ይልቅ፤ በርጋታ የሚገኝ አንድ ዕፍኝ ይሻላል።

⁷ደግሞም ከፀሐይ በታች ከንቱ የሆነን ነገር አየሁ፤

⁸ልጅም ሆነ ወንድም የሌለው፤ ብቸኛ ሰው አለ፤ ጥረቱ ማለቂያ የለውም፤ ዐይኑም ባለው ሀብት ገና አልረከም፤ እርሱም፤ “ለማን ብዬ ነው የምደክመው? ራሴን ከማስደሰትስ የምቁጠበው ለምንድን ነው?” ብሎ ጠየቀ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ የጭንቅ ኑሮ ነው።

⁹ለሥራቸው መልካም ውጤት ስለሚያገኙ፤ ከአንድ፤ ሁለት መሆን ይሻላል፤

¹⁰አንዱ ቢወድቅ፤ ባልንጀራው ደግፎ ያነሣዋል። ቢወድቅ የሚያነሣው ረዳት የሌለው ግን፤ እንዴት አሳዛኝ ነው!

¹¹ደግሞም ሁለቱ አብረው ቢተኙ ይሞቃቸዋል፤ ነገር ግን አንዱ ብቻውን እንዴት ሊሞቀው ይችላል?

¹²አንድ ሰው ብቸኛውን ቢያጠቃውም፤ ሁለት ከሆኑ ይመክቱታል፤ በሦስት የተገመደ ገመድም ቶሎ አይበጠስም።

በልጠ መገኘት ከንቱ ነው

¹³ምክርን መቀበል ከማያውቅ ሞኝና ሽማግሌ ንጉሥ ይልቅ ጠቢብ የሆነ ድኻ ወጣት ይሻላል። ¹⁴ወጣቱ ከእስር ቤት ወደ

¹⁵ ወይም እግዚአብሔር ያለፈውን መልሶ ይጠራዋል
¹⁹ ወይም መንፈስ
²¹ ወይም የሰው መንፈስ ወደ ላይ እንደሚሄድ ወይም የእንስሳት መንፈስ

ንጉሥነት የመጣ ወይም በግዛቱ ውስጥ በድክነት የተወለደ ሊሆን ይችላል።¹⁵ ከፀሐይ በታች የሚኖሩና የሚመላለሱ ሁሉ፣ ንጉሡን የሚተካውን ወጣት ተከትለውት አየሁ።¹⁶ በፊቱ የነበረው ሕዝብ ሁሉ ቀሩጥር ስፍር አልነበረውም፤ ከእርሱ በኋላ የመጡት ግን በተተኪው አልተደሰቱም። ይህም ደግሞ ከንቱ፣ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

እግዚአብሔርን ፍራ

5 ወደ እግዚአብሔር ቤት ስትሄድ እግርህን ጠብቅ። ለመስማት መቅረብ የሰነፎችን መሥዋዕት ከማቅረብ ይበልጣል፤ እነርሱ ክፉ እንደሚሠሩ አያውቁምና።

- ²በአፍህ አትፍጠን፤ በእግዚአብሔርም ፊት ማንኛውንም ነገር ለመናገር፤
- በልብህ አትቸኩል፤
- እግዚአብሔር በሰማይ፤
- አንተ ደግሞ በምድር ነህ፤
- ስለዚህ ቃልህ ጥቂት ይሁን።
- ³በሥራ ብዛት ሕልም እንደሚታይ፤ ብዙ ቃል ባለበትም የሞኝ ንግግር ይገለጣል።

⁴እግዚአብሔር ስለሌሎችን በተሳሳህ ጊዜ ለመፈጸም አትዘግይ፤ በሰነፎች ደስ አይለውምና፤ ስለሌሎችን ፈጽም።⁵ ስለሌሎች ተሰሎካለመፈጸም፤ አለመሳል ይሻላል።⁶ አንደበትህ ወደ ጎጠአት እንዲመራህ አትፍቀድ፤ ለቤተ መቅደስ መልእክተኛም፤ “የተሳላሁት በስሕተት ነበር” አትባል። እግዚአብሔር በተናገርኸው ተቁጥቶ የእጅህን ሥራ ለምን ያጥፋ? ግብዙ ሕልምና ብዙ ቃል ከንቱ ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔርን ፍራ።

ባለጠግነት ከንቱ ነው

⁸በአገር ውስጥ ድኻ ተጨቀኖ፤ ፍትሕ ተጓድሎ፤ መብትም ተረግጦ ብታይ፤ እንደ ዚህ ባሉ ነገሮች አትደነቅ፤ ምክንያቱም አንዱን አለቃ የበላዩ ይመለከተዋል፤ በእነዚህ በሁለቱም ላይ ሌሎች ከፍ ያሉ አሉ።⁹ ከምድሩ የሚገኘው ትርፍ ለሁሉም ነው፤ ንጉሡም ራሱ የሚጠቀመው ከዕርሻ ነው።

¹⁰ገንዘብን የሚወድ፣ ገንዘብ አይበቃውም፤ ብልጽግናም የሚወድ፣ በትርፍ አይረከም፤

ይህም ከንቱ ነው።

- ¹¹ሀብት በበዛ ቀሩጥር፤ ተጠቃሚውም ይበዛል፤ በዐይኑ ብቻ ከማየት በቀር ታዲያ፣ ለባለቤቱ ምን ይጠቅመዋል?

5:2 መላ11:35፣
ኢዮ6:24፣ ምላ20:25
5:3 ኢዮ20:8፣
መክ10:14
5:4 ዘገ30:2-4፣
ዘ823:21፣ መላ
11:35፣ መዝ66:13-
14፣ 119:60
5:5 ዘገ30:24፣
ዮና2:9
5:7 መክ3:14
5:8 መዝ12:5

¹²ጥቂትም ይሁን ብዙ ቢበላ፤ የሠራተኛ እንቅልፍ ጣፋጭ ነው፤ የሀብታም ሰው ብልጽግና ግን እንቅልፍ ይነሣዋል።

¹³ከፀሐይ በታች የሚያሳዝን ክፉ ነገር አየሁ፡-

- ይህም ለባለቤቱ ጉዳት የተከማቸ ሀብት፤
- ¹⁴ወይም በአንድ መጥፎ አጋጣሚ የጠፋ ብልጽግና ነው፤ ልጅ ሲወልድም፤ ለእርሱ የሚያስቀርለት ምንም ነገር አይኖርም።
- ¹⁵ሰው ከእናቱ ማሕፀን ዕራቀሩን ይወለዳል፤ እንደ መጣው እንዲሁ ይመለሳል። ከለፋበትም ነገር፤ አንድም እንኳ በእጁ ይህ ሊሄድ አይችልም።
- ¹⁶ይህ ደግሞ እጅግ ክፉ ነገር ነው፤ ሰው እንደ መጣ እንዲሁ ይሄዳል፤ የሚደክመው ለነፋስ ስለ ሆነ፤ ትርፍ ምንድ ነው?
- ¹⁷በብዙ ጭንቀት፣ መከራና ብስጭት፤ ዘመኑን ሁሉ በጨለማ ውስጥ ይበላል።

¹⁸የሰው ዕጣው ይህ ስለ ሆነ፤ እግዚአብሔር በሰጠው በጥቂት ዘመኑ ከፀሐይ በታች በሚደክምበት ነገር ርካታን ያገኝ ዘንድ፣ መብላቱና መጠጣቱም መልካምና ተገቢ መሆኑን ተገነዘብሁ።¹⁹ እግዚአብሔር ለሰው ባለጠግነትና ሀብት መስጠቱ፤ እንዲደስ ትበትም ማስቻሉ፣ ዕጣውን እንዲቀበልና በሥራውም እንዲደሰት ማድረጉ፣ ይህ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው።²⁰ እግዚአብሔር የልብ ደስታ ስለሚሰጠውም በሕይወቱ ዘመን ያሉትን ቀናት እምብዛም አያስባቸውም።

6 ከፀሐይ በታች ሌላ ክፉ ነገር አየሁ፤ እርሱም ለሰዎች እጅግ የሚከብድ ነው፤ ጎሰው ልቡ የሚሻውን እንዳያጣ፣ እግዚአብሔር ባለጠግነትን፣ ሀብትንና ክብርን ይሰጠዋል፤ እግዚአብሔር ግን እንዲደሰትበት ሥልጣን አልሰጠውም፤ ይልቁን ባዕድ ይደሰትበታል። ይህም ከንቱ፣ እጅግም ክፉ ነገር ነው።

³አንድ ሰው መቶ ልጅ ሊኖረውና ብዙ ዓመት ሊኖር ይችላል፤ ምንም ያህል ይኑር፤ በሀብቱ ደስ ካልተሰኘበትና በአግባብ ካልተቀበረ፣ ከእርሱ ይልቅ ጭንጋፍ ይሻላል እላለሁ።⁴ ምክንያቱም በከንቱ ይመጣል፤ በጨለማም ይሄዳል፤ ስሙም በጨለማ ተሸፍኖአል።⁵ ፀሐይን ባያይና ምንም ነገር

5:12 ኢዮ20:20
5:13 መክ6:1-2
5:15 ኢዮ1:21፣
መዝ49:17፣
መክ11:3፣ 1ጢጥ6:7
5:16 መክ1:3
5:18 መክ2:3፣ 24
5:19 1ዜና29:12፣
ኢዮ31:2፣
መክ2:24፣ 6:2
5:20 ዘ81 2:7፣ 18
6:2 መክ5:13፣ 19
6:3 ኢዮ 3:3፣ 6

ባደውቅ እንኳ፤ እርሱ ከዚያ ሰው ይልቅ ፊርፍት አለው፤ ሆሎት ጊዜ ሺህ ዓመት ቢኖር ነገር ግን በሁብቱ ደስ ባይሰኝበት ሁሉ ወደዚያ ስፍራ የሚሄድ አይደለምን? ገየሰው ጥረት ሁሉ ለአፋ ነው፤ ፍላጎቱ ግን ፈጽሞ አይረከም።
 8 ጠቢብ ከሞኝ ይልቅ ምን ብልጫ አለው? ድኻስ በሌሎች ፊት እንዴት እንደሚኖር በማወቁ፤ ትርፉ ምንድን ነው?
 9 በምኞት ከመቅበዝበዝ፤ በዐይን ማየት ይሻላል፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።
 10 አሁን ያለው ሁሉ አስቀድሞ ስም የተሰጠው ነው፤ ሰው የሚሆነውም አስቀድሞ የታወቀ ነው፤ ከራሱ ይልቅ ከሚበረታ ጋር፤ ማንም አይታገልም።
 11 ቃል በባዛ ቀጥተኛ፤ ከንቱነት ይበዛል፤ ይህ ታዲያ ለሰው ምን ይጠቅማል?
 12 ሰው በሕይወት ሳለ፤ እንደ ጥላ በሚያ ልፋት ጥቂትና ከንቱ በሆኑት ቀኖቹ፤ ለሰው መልካም የሆነውን የሚያውቅ ማን ነው? እርሱ ከሄደ በኋላስ ከፀሐይ በታች የሚሆነውን ማን ሊነገረው ይችላል?
ጥበብ
7 መልካም ስም ከመልካም ሽቱ ይበልጣል፤ ከልደትም ቀን የሞት ቀን ይሻላል።
 2 ወደ ግብዣ ቤት ከመሄድ፤ ወደ ሐዘን ቤት መሄድ ይሻላል፤ ሞት የሰው ሁሉ ፍጻሜ ነው፤ ሕያው የሆነም ይህን ልብ ማለት ይገባዋል።
 3 ሐዘን ከሣቅ ይሻላል፤ ያዘነ ፊት ለልብ መልካም ነው።
 4 የጠቢብን ልብ በሐዘን ቤት ነው፤ የሞኞች ልብ ግን በደስታ ቤት ነው።
 5 የሞኞችን መዝሙር ከመስማት፤ የጠቢብንን ሰዎች ተግሣጽ መስማት ይሻላል።
 6 የሰነፍች ሣቅ፤ ከድስት ሥር እንደሚንጣጣ የእሾኸ ማገዶ ነው፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።
 7 ግፍ ጠቢብን ሞኝ ያደርጋል፤ ጉሶም ልብን ያበላሻል።

6:6 መክ2:14
 6:7 ምላ27:20
 6:8 መክ2:15
 6:9 መክ1:14
 6:10 መክ3:15
 6:12 1ዜና29:15፤ ኢዮ10:20፤14:2፤ 20:8፤መዝ39:6
 7:1 ኢዮ10:18፤ ምላ22:1፤ማሕ1:3
 7:2 ምላ11:19፤ መክ2:14
 7:3 ምላ 14:13
 7:4 መክ2:1፤ ኤር16:8
 7:5 ምላ13:18፤ 15:31-32
 7:6 መዝ58:9፤ ምላ14:13
 7:7 ዘፀ18:21፤ 23:8
 7:8 ምላ14:29
 7:9 ምላ14:29፤ ማፋ5:22
 7:10 መዝ77:5
 7:11 መክ2:13፤ 11:7
 7:13 መክ1:5፤ 2:24
 7:14 ኢዮ1:21፤ መክ2:24
 7:15 ኢዮ7:7፤ 21:7፤መክ8:12-14፤ኤር12:1
 7:17 ኢዮ15:32
 7:18 መክ 3:14
 7:19 ምላ8:14፤ መክ2:13
 7:20 2ዜና6:36፤ ኢዮ4:17፤መዝ14:3፤ ምላ20:9፤ዮሐ3:12
 7:21 ምላ30:10

8 የአንድ ነገር ፍጻሜ ከጅምሬው ይሻላል፤ ትዕግሥተኛም ከትዕቢተኛ ይሻላል፤
 9 የሞኞች ቀጣ በዕቅፋቸው ውስጥ ስለ ሆነ፤ በመንፈስ ለቀጣ አትቸኹል።
 10 አንተም፤ “ከእነዚህ ቀናት የቀድሞዎቹ ለምን ተሻሉ?” አትባል፤ እንዲህ ያሉትን ጥያቄዎች መጠየቅ ጠቢብነት አይደለምና።
 11 ጥበብ እንደ ርስት መልካም ነገር ነው፤ ጠቃሚነቱም ፀሐይን ለሚያዩ ሰዎች ነው።
 12 ገንዘብ ጥላ ከሌላ እንደ ሆነ ሁሉ፤ ጥበብም ጥላ ከሌላ ነው፤ የዕውቀት ብልጫ ግን፤ ጥበብ የባለቤቷን ሕይወት መጠየቅ ነው።
 13 እግዚአብሔር ያደረገውን ተመልከት፤ እርሱ ያጣመመውን፤ ማን ሊያቃናው ይችላል?
 14 ጊዜው መልካም ሲሆን፤ ደስ ይበልህ፤ ጊዜው ክፉ ሲሆን ግን ይህን አስብ፤ እግዚአብሔር አንዱን እንዳደረገ፤ ሌላውንም አድርጎአል፤ ስለዚህ ሰው ስለ ወደ ፊት ሁኔታው፤ ምንም ሊያውቅ አይችልም።
 15 በዚህ ከንቱ በሆነው ሕይወቱ እነዚህን ሁለቱን ነገሮች አይቻለው፤ ጻድቅ በጽድቁ ሲጠፋ፤ ጎጥእም በክፋቱ ዕድሜው ሲረዝም።
 16 እጅግ ጻድቅ፤ እጅግም ጠቢብ አትሁን፤ ራስህን ለምን ታጠፋለህ?
 17 እጅግ ክፉ አትሁን፤ ሞኝም አትሁን፤ ለምንስ ያለ ቀንህ ትሞታለህ?
 18 አንዱን ይዞ ሌላውንም አለመልቀቅ መልካም ነው፤ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ጽንፈኝነትን ያስወግዳል።
 19 በአንድ ከተማ ካሉ ዐሥር ገዢዎች ይልቅ፤ ጥበብ ጠቢቡን ሰው ጎያል ታደርገዋለች።
 20 ትክክለኛውን ነገር የሚያደርግና ፈጽሞ ነጠላት የማይሠራ፤ ጻድቅ ሰው በምድር ላይ የለም።
 21 የሚገረውን ቃል ሁሉ ለማዳመጥ አትሞክር፤ አለበለዚያ አገልጋይህ ሲረገምህ ትሰማ

618 ወይም ሁለቱንም ይከተላቸዋል

ይሆናል፤
 22 ብዙ ጊዜ አንተ ራስህ፣
 ሌሎችን እንደረገምህ ልብህ ያውቃልና
 23 እኔም ይህን ሁሉ በጥበብ ፈትኜ፣
 “ጠቢብ ለመሆን ቁርጫላሁ” አልሁ፤
 ይህ ግን ከእኔ የራቀ ነበር።
 24 ጥበብ ምንም ይሁን ምን፣
 እጅግ ጥልቅና ሩቅ ነው፤
 ማንስ ሊደርስበት ይችላል?
 25 ስለዚህ ጥበብንና የነገሮችን አሠራር
 ለመመርመርና ለማጥናት፣
 የክፋትን መጥፎት፣
 የሞኝነትንም እብደት ለማስተዋል፣
 አእምሮዬን መለስሁ።
 26 ልቧ ወጥመድ፣
 እጆቿም እግር ብረት የሆኑ፣
 አሸክላ የሆነች፣
 ከሞት የከፋችዋን ሴት አገኘሁ፤
 እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ከእጁ ያመጠ
 ልጣል፤
 ኅጢአተኛውን ግን አጥምዳ ትይዘዋለች።
 27 ሰብዓዊ እንዲህ ይላል፡ “እነሆ፣ መርምራ
 ያገኘሁት ነገር ይህ ነው፤
 “የነገሮችን ብልህነት መርምሮ ለማግኘት፣
 አንዱን በአንዱ ላይ በመጨመር፣
 28 ገና በመመርመር ላይ ሳለሁ፣
 ግን ያላገኘሁት፣
 ከሺህ ወንዶች መካከል አንድ ቅን ሰው
 አገኘሁ፣
 በእነዚያ ሁሉ መካከል ግን አንዲት
 ቅን ሴት አላገኘሁም።
 29 ይህን አንድ ነገር ብቻ አገኘሁ፤
 እግዚአብሔር ሰውን ቅን አድርጎ
 መሥራቱን፣
 ሰዎች ግን ውስብስብ ዘዴ ቀየሱ።”
 8 ነገሮችን መግለጽ የሚችል፣
 እንደ ጠቢብ ያለ ሰው ማን ነው?
 ጥበብ የሰውን ፊት ታብራለች፣
 የከበደ ገጽታውንም ትለውጣለች።
 ንጉሥን ታዘዝ
 20 እግዚአብሔር ፊት መሐላ ስለ ፈጸምህ፣
 የንጉሥን ትእዛዝ አክብር እልሃለሁ።³ ከን
 ጉሥ ፊት ተጣድራህ አትውጣ፤ የወደደ
 ውንም ማድረግ ስለሚችል ለጥፋት አትሰ
 ለፍ።⁴ የንጉሥ ቃል በላይ ስለ ሆነ እርሱን፣
 “ምን ታደርጋለህ?” ማን ሊለው ይችላል?
 5 እርሱን የሚታዘዝ ሁሉ አይጉዳም፤
 ጥበብኛም ልብ ትክክለኛውን ጊዜና
 ተገቢውን አሠራር ያውቃል።
 6 የሰው መከራ እጅግ ቢጫነውም፣

7፡23 መክ1፡17
 7፡24 ኢዮ28፡12
 7፡25 ኢዮ28፡3፤
 መክ1፡17
 7፡26 ዘ010፡7፤መላ
 14፡15፤ምላ2፡16-19፤
 5፡3-5፤7፡23፤22፡14
 7፡27 መክ1፡1
 7፡28 1ነገ11፡3
 8፡3 መክ10፡4
 8፡4 አስ1፡19
 8፡6 መክ3፡1
 8፡10 መክ1፡11
 8፡12 ዘ01፡20፤
 ዘ812፡28፤መክ3፡14
 8፡13 ዘ84፡40፤
 ኢዮ5፡26፤መክ
 34፡12፤መክ3፡14፤
 ኢዮ6፡20
 ኢዮ21፡7፤መክ7፡15
 8፡15 ዘ032፡6፤መክ
 42፡8፤መክ2፡1፤3
 8፡16 መክ1፡13፤17
 8፡17 ኢዮ28፡3
 ፡23፤ሮሄ11፡33
 9፡1 መክ10፡14

ለሁሉም ነገር ትክክለኛ ጊዜና ተገቢ
 አሠራር አለው።
 7 ሰው የወደፊቱን ስለማያውቅ፣
 ሊመጣ ያለውን ማን ሊነግረው ይችላል?
 8 ሰው ነፋሱን መቁጣጠር አይችልም፤
 በዕለተ ሞቱም ላይ ሥልጣን ያለው ማንም
 የለም፤
 በጦርነት ጊዜ ማንም ከግዴታ ነጻ
 እንደማይሆን፣
 ክፋትም የሚለማመዱትን
 አትለቃቸውም።
 9 ከፀሐይ በታች የተሠራውን ሁሉ በአእ
 ምሮዬ መርምራ፤ ይህን ሁሉ አየሁ። ሰው
 ሰውን ለመጉዳት ገዥ የሚሆንበት ጊዜ
 አለ።¹⁰ እንዲሁም ወደ ቅዱሱ ስፍራ ይመ
 ጡና ይሄዱ የነበሩት ክፋቶች ተቀብረው
 አየሁ፤ ይህን ባደረጉበት ከተማም ይመሰ
 ገኙ ነበር።¹¹ ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።
 11 በወንጀል ላይ ባፋጣኝ ፍርድ ካልተሰጠ፣
 የሰዎች ልብ ክፋትን በማድረግ ዕቅድ ይሞ
 ላል።¹² ነጥእ መቶ ወንጀል ሠርቶ ዕድሜው
 ቢረዝምም፣ እግዚአብሔርን የሚያከብሩ፣ ፈሪሃ
 እግዚአብሔር ያላቸው ሰዎች መልካም
 እንደሚሆንላቸው ዐውቃለሁ።¹³ ነገር ግን
 ክፋቶች እግዚአብሔርን ስለማይፈሩ መልካም
 አይሆን ላቸውም፤ ዕድሜያቸው እንደ
 ጥላ አይረዝምም።
 14 በምድር ላይ የሚከሰት ሌላም ከንቱ
 ነገር አለ፤ ጻድቃን ለክፋቶች የሚገባውን፣
 ክፍ ሰዎችም ለጻድቃን የሚገባውን ይቀበ
 ላሉ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነገር ነው አልሁ።
 15 ለሰው፣ ከፀሐይ በታች ከመብላት፣ ከመጠ
 ጣትና ከመደሰት ሌላ የተሻለ ነገር ስለ
 ሌለ፣ በሕይወት ደስ መሰኘት መልካም ነው
 አልሁ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ከፀሐይ በታች
 በሰጠው የሕይወት ዘመኑ ሁሉ በሥራው
 ደስታ ይኖረዋል።
 16 ጥበብን ለማወቅና ሌት ተቀን እንቅ
 ልፍ የማያውቀውን በምድር ያለውን የሰውን
 ድካም ለመገንዘብ በአእምሮዬ ስመረምር፣
 17 እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ አየሁ። ከፀ
 ሐይ በታች የሚደረገውን ማንም ሊያውቅ
 አይችልም፤ ሰው ለመመርመር ብዙ ቢጥ
 ርም፣ ትርጉሙን ማግኘት አይችልም፤ ጠቢ
 ብም እንኳ ዐውቀዋለሁ ቢል፣ ፈጽሞ ሊገ
 ነዘበው አይችልም።
 የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ
 9 ስለዚህ ይህን ሁሉ በልቤ አስቤ እን
 ዲህ አልሁ፤ ጻድቃንና ጠቢባን፣ የሚ

³27 ወይም የገብሌ መሪ
⁴8 ወይም መንፈሱን ለግዴታ አይችልም

ሠሩትም ሥራ በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ ነገር ግን ፍቅር ይሁን ወይም ጥላቻ የሚጠብቀውን ማንም አያውቅም። ጳጳሩ ቃንና ኅጥአን፣ ደጎችና ክፋዎች፣ ንጹሐንና ርኩሳን፣ መሥዋዕት የሚያቀርቡና የማያቀርቡ የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ አንድ ነው።

ለደጉ ሰው እንደ ሆነው ሁሉ፣ ለኅጠአተኛውም እንዲሁ ነው፤ ለሚሞሉት እንደ ሆነው ሁሉ፣ መሐላን ለሚፈሩትም እንዲሁ ነው።
3ከፀሐይ በታች በሁሉም ላይ የሚሆነው ክፋት ይህ ነው፤ የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ አንድ ነው። በዚህም ላይ የሰዎች ልብ በክፋት የተሞላ ነው፤ በሕይወት እያሉም በልባቸው ውስጥ እብደት አለ፤ በመጨረሻም ወደ ሙታን ይወርዳሉ። 4በሕያዋን መካከል ያለ ማንኛውም ሰው ተስፋ አለው፣ በሕይወት ያለ ውሻ ከሞተ አንበሳ ይሻላልና!

5ሕያዋን እንደሚሞቱ ያውቃሉና፤ ሙታን ግን ምንም አያውቁምና፤ መታሰቢያቸው ይረሳል፤ ምንም ዋጋ የላቸውም።
6ፍቅራቸው፣ ጥላቻቸው፣ ቅናታቸውም ከጠፋ ቈይቶአል፤ ከፀሐይ በታች በሚሆነው ነገር ሁሉ፣ ፈጽሞ ዕጣ ፈንታ አይኖራቸውም።

7ሂድ፣ ምግብህን በደስታ ብላ፣ ወይንህንም ልብህ ደስ ብሎት ጠጣ፤ ባደረግኸው ነገር እግዚአብሔር ደስ ብሎታልና። 8ዘወትር ልብ ስህ ነጭ ይሁን፣ ራስህንም ዘወትር በዘይት ቅባ። 9እግዚአብሔር ከፀሐይ በታች በሰጠህ በዚህ ትርጉም የለሽ የሕይወት ዘመን ሁሉ፣ ከንቱ በሆኑትም ቀኖችህ ሁሉ ከምትወዳት ሚስትህ ጋር ደስ ይበልህ፤ በሕይወትህና ከፀሐይ በታች በምትደክምበት ነገር ሁሉ ይህ ዕድል ፈንታህ ነውና። 10እጅህ የሚያገኘውን ሥራ ሁሉ በሙሉ ኅይልህ ሥራው፣ ልትሄድበት ባለው መቃብርቸው ውስጥ መሥራትም ሆነ ማቀድ፣ ዕውቀትም ሆነ ጥበብ የለምና።

11ሌላም ነገር ከፀሐይ በታች አየሁ፡ ሩጫ ለፈጣኖች፣ ውጊያም ለኅያላን አይደለም፤ እንጂ ለጥበበኞች፣ ወይም ባለጠግነት ለብልጾች፣ ወይም ሞገስ ለዐዋቂዎች አይሆንም፤ ጊዜና ዕድል ግን ሁሉን ይገናኛቸዋል።
12ደግሞም የራሱን ጊዜ የሚያውቅ ሰው የለም፤

9:2 ኢዮ9:22፣ መክ2:14
9:3 ኢዮ9:22፣ 21:26፣መክ2:14፣ ኤር11:8፣13:10፣ 16:12፣17:9
9:5 ኢዮ14:21፣ መግ9:6፣መክ1:11
9:6 ኢዮ21:21
9:7 ዘዮ6:20፣መክ2:24
9:8 ራእ 3:4
9:9 ኢዮ31:2፣ ምሳ5:18
9:10 ዘዮ16:33፣ 14ጦ-10:7፣መገ 6:5፣መክ2:24፣1:6፣ ኢሳ38:18
9:11 ዘጸ8:18፣ኢዮ 32:13፣መክ2:14፣ ኢሳ47:10፣ኤር 9:23፣አጦ2:14-15
9:12 መገ7:3፣22፣ መሳ29:6፣መክ2:14
9:13 2ሳጦ-20:22
9:15 ዘፍ40:14፣ መክ1:11
9:16 እስ6:3
9:18 መክ2:13
10:1 ምሳ13:16፣ 18:2
10:3 ምሳ13:16
10:4 መክ8:3፣ ምሳ16:14
10:6 ምሳ29:2
10:7 ምሳ19:10
10:8 እስ2:23፣ መገ9:16፣57:6፣አጦ 5:19

9ዎች በክፍ መረብ እንደሚያዙ፣ ወይም ወፎች በወጥመድ እንደሚጠመዱ፣ ሰዎችም ሳያስቡት በሚመጣባቸው፣ በክፍ ጊዜ ይጠመዳሉ።

ጥበብ ከሞኝነት ይበልጣል
13እንዲሁም እጅግ ያስገረመኝን ይህን የጥበብ ምሳሌ ከፀሐይ በታች አየሁ፡-
14ጥቂት ሰዎች የሚኖሩባት አንዲት ትንሽ ከተማ ነበረች፤ አንድ ኅያል ንጉሥም መጣ ባት፤ ከበባት፤ በላይዋም ትልቅ ምሽግ ሠራ ባት። 15በዚያችም ከተማ ጥበበኛ የሆነ አንድ ድካ ሰው ይኖር ነበር፤ በጥበቡም ከተማ ዋን አዳናት፤ ነገር ግን ያን ድካ ማንም አላስታወሰውም። 16ስለዚህ፣ “ጥበብ ከጎይል ይበልጣል” አልሁ፤ ሆኖም የድካው ጥበብ ተንቆአል፤ ቃሉም አልተሰማም።

17ሞኞችን ከሚያስተዳድር ገዥ ጩኸት ይልቅ፣ ጠቢብ በዝግታ የሚናገረው ቃል ይደመጣል።
18ጥበብ ከጦር መሣሪያ ይበልጣል፤ ነገር ግን አንድ ኅጠአተኛ ብዙ መልካም ነገርን ያጠፋል።

10 የሞቱ ዝንቦች ሽቶን እንደሚያገመ፣ ትንሽ ሞኝነትም ጥበብንና ክብርን ያቀሳል።
2የጠቢብ ልብ ወደ ቀኝ፣ የሞኝ ልብ ግን ወደ ግራ ያዘነብላል።
3ሞኝ በጉዳና ሲሄድ ማስተዋል ይገባል፤ ጅል መሆኑንም ለማንም ይገልጻል።
4የገዥ ቀጣ በተነሣብህ ጊዜ፣ ስፍራህን አትልቀቅ፤ ትዕግሥት ታላቁን ጥፋት ጸጥ ያደርጋልና።

5ከፀሐይ በታች ያየሁት ክፍ ነገር አለ፤ ይህም ከገዥ የሚወጣ ስሕተት ነው።
6ሞኞች በብዙ የክብር ስፍራዎች ሲቀመጡ፣ ሀብታሞች ግን በዝቅተኛ ስፍራ ሆነዋል።
7መሳፍንት እንደ ባሮች በእግራቸው ሲሄዱ፣ ባሮች ፈረስ ላይ ተቀምጠው አይቻሉም።
8ጉድጓድን የሚምስ ራሱ ይገባበታል፤

*10 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ስብዓ ሊቃናት (አቶዊላ) እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን ተረስተዋል ይላሉ።
*2 ስብዓ ሊቃናት (አቶዊላ) ከሌሊትና ስርስት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ከፋዎች የሚለው የለም
*4 ወይም ታዲያ የሚመረጠው ምንድነው? ለሕያዋን ሁሉ ተባቶ አለ
*10 በዕብራይስጥ ቢላል ማለት ነው

ቅጥርንም የሚያፈርስ እባብ ይነድፈዋል።
9 ድንጋይ የሚፈነቅል ይጉዳበታል፤
ግንድንም የሚፈልጥ አደጋ ላይ መውደቁ አይቀርም።

10 መጥረቢያ ቢደንዝ፣
ጫፉም ባይሳል፣
ብዙ ጉልበት ይጨርሳል፤
ብልጎት ግን ለውጤት ያበቃል።

11 እባብ በደግምት ከመፍዘዙ በፊት ቢ
ነድፍ፣
ለደጋሚው ምንም አይጠቅመውም።

12 ከጠቢብ አፍ የሚወጣ ቃል ባለ ሞገስ
ነው፤
ሞኝ ግን በገዛ ከንፈሩ ይጠፋል፤

13 ቃሉ በመጀመሪያ ሞኝነት ነው፤
በመጨረሻም ደግሞ ክፉ እብደት ነው፤

14 ሞኝም ቃልን ያበዛል።

የሚመጣውን የሚያውቅ የለም፤
ከእርሱ በኋላ የሚሆነውን ማን ሊነግረው
ይችላል?

15 የሞኝ ሥራ ራሱን ያደክመዋል፤
ወደ ከተማ የሚወስደውንም መንገድ
አያውቅም።

16 አንቺ፣ ንጉሥሽ ልጅን የሆነ፣
መሳፍንትሽም በጠዋት ግብዣ
የሚያደርጉ ምድር ሆይ፣ ወዮልሽ!

17 አንቺ ንጉሥሽ ከተከበረው ዘር የሆነ፣
ለመስከር ሳይሆን ለብርታት፣
በተገቢው ጊዜ የሚበሉ መሳፍንት
ያሉሽ
ምድር ሆይ፣ የተባረክሽ ነሽ፤

18 ሰው ሰነፍ ከሆነ ጣራው ይዘብጣል፤
እጆቹም ካልሠሩ ቤቱ ያፈሳል።

19 ግብዣ ለግቅ ያዘጋጃል፤
ወይንም ሕይወትን ያስደስታል፤
ገንዘብም ካለ ሁሉ ነገር አለ።

20 በሐሳብም እንኳ ንጉሥን አትንቀፍ፤
በመኝታ ክፍልህም ባለጠጋን
አትርገም፤

የሰማይ ወፍ ቃልህን ልትወስድ፣
የምትበረዋም ወፍ የምትለውን
ልታደርስ ትችላለችና።

እንጀራ በውሃ ላይ

11 እንጀራህን በውሃ ላይ ጣል፤
ከብዙ ቀን በኋላ መልሰህ
ታገኘዋለህና።

2 ሀብትህን ሰባት ቦታ፣ እንዲያውም
ስምንት ቦታ ከፍለህ አስቀምጥ፤
በምድራቱ ላይ የሚመጣውን ጥፋት
አታውቅምና።

10:9 ምሳ26:27
10:11 መዝ58:5፤
ኢሳ3:3
10:12 ምሳ10:6፤
32:14:3፤15:2፤18:7
10:14 መክ5:3፤
9:1
10:16 ኢሳ3:4-5
፡12
10:17 ዘጸ14:26፤
14ሙ25:36፤
ምሳ31:4
10:18 ምሳ20:4፤
24:30-34
10:19 ዘፍ14:18፤
መዳ9:13
10:20 ዘወ22:28
11:1 ቀ*6:ዘጸ
24:19፤ኢሳ32:20
፡ሆሌ10:12

11:5 ዮሐ3:8-10፤
መዝ39:14-16፤
11:6 መዝ9:10
11:7 መዝ7:11
11:8 መዝ12:1
11:9 ኢዮ19:29፤
መዝ2:24፤3:17
11:10 መዝ94:19፤
መዝ2:24
12:1 24ሙ19:35፤
መዝ11:8
12:4 ኤር25:10

3 ደመናት ውሃ ካዘሉ፣
በምድር ላይ ዝናብን ያዘገባሉ፤
ዛፍ ወደ ደቡብም ሆነ ወደ ሰሜን ቢወድቅ፣
በወደቀበት ቦታ በዚያ ይጋደማል።
4 ነፋስን የሚጠባበቅ አይዘራም፤
ደመናትንም የሚያይ አያጭድም።

5 የነፋስን መንገድ እንደማታውቅ፣
ሕይወት ወይም መንፈስ በእናት ማሕፀን
ውስጥ ወደሚገኘው አካል እንዴት
እንደሚገባም እንደማታውቅ ሁሉ፣
ሁሉን ሠሪ የሆነውን፣ የእግዚአብሔርን ሥራ
ማስተዋል አትችልም።

6 ጠዋት ላይ ዘርህን ዝራ፤
ማታም ላይ እጅህ ሥራ አይፍታ፤
ይህ ወይም ያ፣
ወይም ሁለቱ መልካም ይሁኑ፣
የቱ እንደሚያፈራ አታውቅምና።

ወጣት ሳለህ ፈጣሪህን አስብ

7 ብርሃን መልካም ነው፤
ፀሓይንም ማየት ለዐይን ደስ ያስኛል።
8 ሰው ምንም ያህል ብዙ ዓመት ቢኖር፣
በእነዚህ ሁሉ ይደሰት፤
ነገር ግን ጨለማዎቹንም ቀናት ያስብ፤
እነርሱ ይበዛሉና፤
የሚመጣውም ነገር ሁሉ ከንቱ ነው።

9 አንተ ወጣት በወጣትነትህ ጊዜ ደስ ይበልህ፤
በወጣትነትህም ዘመን ልብህ ደስ ያስኝህ፤
የልብህን መንገድ፣
ዐይንህ የሚያየውንም ሁሉ ተከተል።
ነገር ግን ስለ እነዚህ ነገሮች ሁሉ፣
እግዚአብሔር ወደ ፍርድ እንደሚያመጣህ
ዕወቅ።

10 ስለዚህ ጭንቀትን ከልብህ አርቅ፤
ክፉ ነገርንም ከሰውነትህ አስወግድ፤
ወጣትነትና ጉብዝና ከንቱ ናቸውና።

12 የጭንቀት ጊዜ ሳይመጣ፣
“ደስ አያሰኙኝም”
የምትላቸው ዓመታት ሳይደርሱ፣
በወጣትነትህ ጊዜ፣
ፈጣሪህን አስብ።

2 ፀሓይና ብርሃን፣
ጨረቃና ከዋክብት ሳይጨልሙ፣
ደመናትም ከዝናብ በኋላ ሳይመለሱ፣

3 ቤት ጠባቂዎች ሲርዱ፣
ብርቱዎች ሲጉብጡ፣
ጥቂት በመሆናቸው ፈጨታዎች ሲያቆሙ፣
በመስኮት የሚያዩትም ሲፈዙ፣

4 ወደ አደባባይ የሚያወጡ በሮች ሲዘገጉ፣
ወፍጮ ሟልጦ ድምፁ ሲላሽ፣

16 ወይም አገዢ

ሰው በወፍ ድምፅ ሲነሣ፤
 ዝማሬው ሁሉ ሲዳከም፤
 ፩ዳገት መውጣት ሲያርድ፤
 መንገድም ሲያስፈራ፤
 የለውዝ ዛፍ ሲያብብ፤
 አንበጣም ራሱን ሲጌትት፤
 ፍላጎት ሲጠፋ፤
 በዚያም ጊዜ ሰው ወደ ዘላለማዊ ቤቱ
 ይሄዳል፤
 አልቃሾችም በአደባባዮች ይዞራሉ።
 ፆየብር ሰንሰለት ሳይበጠስ፤
 የወርቅ ሳሕንም ሳይሰበር፤
 የውሃ መቅጃው በምንጩ አጠገብ
 ሳይከሰከስ፤
 ወይም መንኲራኩሩ በውሃ ጉድጓድ
 ላይ ሳይሰበር፤
 ግዕድ ወደ መጣበት መሬት ሳይመለስ፤
 መንፈስም ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር
 ሳይመለስ፤
 ፈጣሪህን አስብ።
 ፩ሰባኪው ማለት “ከንቱ! ከንቱ!
 ሁሉም ነገር ከንቱ ነው!” ይላል።
 የነገሩ ፍጻሜ
 ፩ሰባኪው ጥበበኛ ብቻ አልነበረም፤ ነገር
 ግን ለሕዝቡ ዕውቀትንም ያስተምር ነበር።

12፡5 ኢዮ10፡21፤
 ኤር9፡17፤አጦ5፡16
 12፡7 ዘፍ2፡7፤
 ኢዮ20፡8፤መዝ
 146፡4፤መክ3፡21፤
 12፡8 መክ1፡1፤2
 12፡9 1ኃ74፡32
 12፡10 ምሳ22፡20-
 21
 12፡11 ዕገ9፡8፤ኢዮ
 6፡25
 12፡12 መክ1፡18
 12፡13 ዘፀ20፡20፤
 ዘ84፡2፤6፤1፤ሳጦ12፡24
 ፩ኢዮ23፡15፤37፡24
 12፡14 ኢዮ19፡29፤
 34፡21፤መዝ19፡12፤
 መክ3፡17፤ኤር16፡17
 ፤23፡24

እርሱም በጥልቅ አሰበ፤ ተመራመረም፤
 ብዙ ምሳሌዎችንም በሥርዐት አዘጋጀ።
 ፩ሰባኪው ትክክለኛውን ቃል ለማግኘት ተመ
 ሬመረ፤ የጻፈውም ቅንና እውነት ነበር።
 ፩የጠቢባን ቃላት እንደ ሹል የከብት
 መንጃ ናቸው፤ የተሰበሰቡ አባባሎቹም እጅግ
 ተቀብቅበው እንደ ገቡ ችንካሮች ሲሆኑ፤
 ከአንድ እረኛ የተሰጡ ናቸው። ፩ልጄ
 ሆይ፤ ከዚህ ሁሉ በላይ በማንኛውም
 ነገር ተጠንቀቅ፤ አንዳችም አትጨምር።
 ብዙ መጻሕፍትን መጻፍ ማብቂያ የለ
 ውም፤ ብዙ ማጥናትም ሰውነትን ያደክማል።
 ፩እነሆ፤ ሁሉ ነገር ከተሰማ ዘንድ፤
 የነገሩ ሁሉ ድምጻዊ ይህ ነው፤
 እግዚአብሔርን ፍራ፤ ትእዛዛቱንም ጠብቅ፤
 ይህ የሰው ሁለንተናዊ ተግባር ነውና።
 ፩መልካምም ይሁን ክፉ፤
 ሰውር የሆነውን ነገር ሁሉ አንድ
 ሳይቀር፤
 ማንኛውንም ሥራ እግዚአብሔር ወደ
 ፍርድ ያመጣዋልና።
 ፩ ወይም አካል በእናት ግሕፃን ውስጥ እንደት እንደሚሠራ
 እንደ ማታውቅ ሁሉ
 ፩ ወይም የተባሉ መሪ እንዲሁም በፋፍ 9 እና 10